

DEBRECZEN

POLITIKAI, TARSADALMI és KOZGAZDASZATI HIRLAP.
A debreczeni és vidéki „függetlenségi part” közlönye.

Megjelen naponként, péntek és vasárnap kivételével.

CSÉJECYEK á 1 ft.
10 ft. / 4000 nyeremény
1000 ft.
levonással, azaz készpénzben
azonnal ki is fizethetik.
azapesti országos kiállítás
díjazásos részvételére
haték ezen lap kiadóhivatalában.

Legjobb és legolcsóbb kávé és théa
ETLINGER és TARSA világhírű raktárából.
A kávék minőségének, a csomagolás vagy a kivétel, vagy előfizetéssel szákkönyben történnek.
Arak 5 kilótól kezdve:

Tarsas-kávé	3.15
Rio, timon, erős	3.75
Santos, kiadó, tisztá	3.75
Mokka gyöngy ártisai, tüzés	5.25
Zold cuba erős kit.	4.15
Domingo legfin.	4.70
Campinas legfin.	4.90
Ceylon zoldeskek erős	4.90
Java, zold, erős, kit.	5.25
Arany java kit. fin.	5.15
Portorico illatos erős	5.25
Gyöngy-kávé legfin. zold	5.55
Java, negyszemű timon	5.95
Plantage, illatos kit.	6.20
Menando, barua kitonó	6.30
Arabs mokka, fehér, tüzés	7.20

Théak:

Kínai egy kilo	1.70
Rongó egy kilo	2.60
Souchong egy kilo legfin.	3.70
Pecoa-oucong egy kilo legfin.	3.90
Cs-szárj-melange	4.20
Tablarsz 3 kilo legfin.	4.40
Jamaika-rom 4 liter	4.20
Kavár 2 kilo, 4 liter, fél kilo	1.65
Majtes hering 5 kilo horodban	2.60
Majtes hering 5 kilo horodban	2.60

Kimerítő azfjegyek ingyen!

KITÜNTETÉS SZÉKES FEHÉRVÁR
ezüstérem 1879.

KÁK
lapokat;

M R E.
tulajdonos.

DISZOKLEVÉL
1871-ben.

Konstantinápoly, aug. 20.

Ott, a hol 1849-ben elhatározták azt, hogy a muszka c. ár hadai behívásának a magyar függetlenségi harc leigázására, Kremsierbe most folyik az a fejedelmi Találkozás, a melynek következményei felett fűződik a nem sugalmazott sajtó melynek valamivel több törekvése van, mint a Tisza Kálmán akaratának és hatalmi állásának fenntartása. Pedig bizony nem nagy fejtörésbe kerül kitalálni a jövőben bekövetkező események egyik s talán legbátrabb részét, a mely rész leend minden esetre azon tengely, mely körül forog viszont a mai nagy politikai zűrzavar, a birvagy tűze által hevítve.

Mindaz, ki a politika mezéjén járta, és hazája érdekeit is szem előtt tarja, könnyen kiolvashatta eddig a mult és jelen egybevetéséből azt, hogy a béke köpenyge alatt a hátultöltők fognak próba-kísérlésre bocsáttatni. — Mert a kremsieri ölekezésben bizonyos az az egy, hogy a csárnak az ölekezésből kibontakozott karjai egy-szersmint jelt adnak arra is, miszerint azonnal világgá hirdettessék az Orosz-török szöveget! Hirdettni fog az, hogy az európai szabadság gondolkodású uralkodók által kicsinyelt török szövetség meglelt köve, s en quare — a mi bizonyára megfogja lejni Európát — és legjobban a már régebbi idő óta figyelmzett Ausztriát!

De hát az önfenntartási ösztön parancsaiból meríti II. Hamid török szultán ezen biradalma érdekeiben tett lépést, a melyet az orosz diplomata igen fel fog tudni saját biradalmi erjének nagyobbítására használni. Ausztria pedig nem sokára megfog arról győződni, hogy a török állam nem oly ingó baltal, mint a minőnek ő azt lenni hitte, valamint arról is, hogy a török szövetség éppen nekie nem kárára, de hasznára vált volna.

Nem tagadható ez esetben az, hogy ekkor a Törökország az oroszok karjaiban látszanék lenni, de az idő, mely a politikusok nagy mestere szokott lenni, mindig megszokta mutatni azon ösvényt, a melyen a már hanyatlásnak indult népek, vagy nemzetek kibontakozva menekülhetnek az őket fojtogató u. n. b. a. r. a. t. o. k. karjaiból, a törökök pedig híven a végzetben, annál fogva építenek is reája.

Jövendő idő, talán igen is hamar, a mely Ausztriát illetőleg nem Kálnokynak, annál kevésbé Kállay Béni urnak politikai kísérleteinek, kapkodó diplomáciájának fog igazat adni, de hát ma még a kapkodás idejét éljük — hiszen néha még ez is megjárja a politika mezéjén, csak hogy a v. e. z. e. f. o. n. a. l. a. t. kezéikben tartani vannak hivatva, a lángelméjű diplomaták és nem hivatrák erre a mi kőznapi színvonalu diplomáciai kontáraink.

A kremsieri nap döntő pont Európa látszólagos drága békéjére nézve. Mert pár nap mulva már olvashatni fogjuk az eseményeket úgy, legalább ködfátyol alatt, a melynek főképe a könnyen hívő Ausztriát fogják annyira előretolni a háboru sakk-tábláján, a mely előre nyomulásából aligha lesz képes visszatérni — biradalmának csorbítása nélkül. Mert hiszen Bismarck csak addig barátja Ausztriának, a míg nem látja fényleni egy nagyobb szerű, rögtönzött annektálásnak vezérlő csillagát, azontul ismételné fogja az 1866-iki nyilatkozatát a francziák nagy követeléhez: »Nekünk jogunk van oly dőfést adni Ausztriának, a melyből felocsudni nem fog! Ezt jegyezze meg magának az osztrák külügyér!

Várjunk csak néhány napot, és megjuk látni, hogy nem-e ezt fogja hangsúlyozni Európa összes sajtója!

— Az erdélyi közművelődési egyesület tagjainak száma 5000, ebből 25 örökös, 600 alapító, 3541 rendszeres, a többi pedig pártoló tag Van eddig 18 választmány és fők. Kibocsátá-

tott 5000 gyűjőiv, visszaérkezett 750. önkény, felszólítás nélkül befizetett 70,000 frt. Az aug. 31-ki közgyűlésen tiszteletbeli elnök, elnök és két alelnök fog választatni. Az ünnepélyre bármely vasutnál folyamodhatni kedvezményes jeggyért. A bejelentett vendégek elszállásolásáról gondoskodnak. Az egyesület egy év óta csupán nyomtatványokra költött, tiszteletdíjat senki sem huzott. A beérkező bérkek napoként pénzügyterekben helyeztetnek el. Az egyesület pénzt jövőre is valamely pénzügyter fogja kezelni. A közgyűlésre az előkészületek nagyban folynak.

— A császártalálkozásról írja az E-k! Királyunk Kremsierben találkozik az orosz csárral, Szokatlan fény és pompa, az uralkodóház számos tagjának jelenléte, miniszterek s nagy-követek összereregése hirdeti, hogy a találkozás nem mindennapi jelentőséggel bír. De ki is csodálkozhatik e fölött? Hiszen nemcsak Magyarország külpolitikája függ Becstől, hanem Becs magát hiátelja Berlinnek!

Erdemes-e így országgyűlést játszani? Mikor a képviselőház világosan kifejezett kívánására ily arcuzlatot a felelet! Mit is törődik Bismarck herceg a magyar képviselőházzal; a híres magyar osztrák-nemet szövetség pedig tudvalevőleg abból áll, hogy monarkhiánk csinálja azt, amit Bismarck hg. parancsol. No, az ördög elviheti az ilyen uagybatalmi és nemzeti politikát.

Nemetszország érdeke azt kívánja, hogy Oroszország pozíciója erősödjék. A német gyarmatpolitika természetesen folyománya, hogy Angolországot győmziteni kell; s mi biztosabb mód erre, mint Oroszország támogatása. Mernek is Becsben afölött gondolkozni, mi fele következményei lehetnek ennek a monarkhiánkra nézve. Persze! Hat akkor mire volna jó a német szövetség, ha e mellett a mi külügy miniszterünk kegytelen volna még gondolkodni is?

Igy jutunk Kremsierbe. Hanem azért elmondhatjuk Lessepspele a Pulszkyk, hogy Magyarország a függetlenség Csimborasszóján ragyog. Minő jó, hogy azok a francziák nem olvashatnak magyar újságokat, mert bizony megajánálnak Pulszkykat, hogy a függetlenség ilyen szomorú árnyékát képesek valóságú ünnepelni.

Hogy micsoda jelentőséggel bír a kremsieri találkozás, azt szépen megolvashatjuk az angol és az orosz újságokból.

A mi felhivatalosaink persze azt hirdetik köteles buzgósággal, hogy az egész találkozás pusztán udvariasági aktus, és a politikától olyan messze fekszik, mint a déli sark az északtól. Hanem akinek a szemén nincsen fekete üveg s a száján lakat, az másképen itéli meg a helyzetet. Az angol lapok aggodalmmal tekintenek Kremsier felé, mert attól tartanak, hogy Oroszország pozíciója ott jelentékenyen megszilárdul; az orosz újságok pedig máris kárörömmel emlegetik, hogy Salisburymárki bármilyen csinaljon, nem fog egykönnyen elbánhatni azzal az Oroszországgal, a mely a közep-európai nagyhatalmasságokra támaszkodik.

Ez jellemzi a helyzetet.

Magyar nemes ember áll külügyi hivatalunk élén; és ismét megérjük, hogy Magyarország tölje Oroszország szekerét a maga és a csivilizáció érdekeinek rováására.

Mégis csak szép az a függetlenség!

— Gazd. helyzetünk a legnagyobb aggodalmakra ad okot s ezt az aggodalmat már nem titkolhatja el a kormány felhivatalos lapja, a „Nemzet” sem s bár óvatos hangon tartja czikkjét, de igazolja annak minden sora még ilyen elburkolt alakban is azt az álláspontot, melyet az ellenzék a Tisza-kormány közzgazdasági politikájával szemben elfoglal, abban látván gazdasági helyzetünk nehezékét. A „N-t” így ír:

„A buza ára e héten ismét alább szállott, csakis a hét végén jelentkezett némi, a gazdaközönségre alig érezhetően kibátó javulás. A kalászosok fejedelme elveszítene látszik kimagasló alását és értékeben megfogyatkozva, tehetetlenül áll szemben azon tényvel, hogy a jó a-pát eleje teszik.

Nagy baj ez a magyar gazdaközönségre, melynek legnagyobb része — a magyar alföld — önkéntelen ragaszkodással van a buza sorához kötve. Árpában csak jó takarmányárt termelhet. Zab és tengeri termelésre pedig az alföldön, az időjárás viszonyok miatt, a gazdálkodást alapítani nem szabad. A repce hozama szintén bizonytalan és minél inkább fogja a mentesített árterek és termőereje, annál ritkábban dicsekedhetik a gazda csak közepen felüli repceáratással. A dohányföldeket tovább is kiterjeszteni alig lehet. Kenyer- és lentermelés, tájaj és helyi viszonyokhoz kötvék.

Sok bajra van tanács is elég. Mind, mind csoda hatása. Vissza kell menni az állattenyésztésre. Belterjesebb gazdálkodással kell fokozni a termőkepeséget. Olcsó hitelről kell gondoskodni a beruházásokra. Nyegyből suly fektetendő a gazdasági mellefoglalkozásokra. A gazdasági ipar behozandó. Megannyi igazságok. És vagyunk sokan, akik követjük.

De aztán leszál a gyapjú és a busára. Jönnek a kiviteli kalamitások. Sertés, zsirt potom penzen vesztegetik. A szeszgyártásra reá fizetünk; a czukorgyárakat beszüntetjük. És a mi kölcsönt — bármily olcsó kamamat is — a beruházásokba fektettünk, annak kamatait az alacsony terményárakból kell kiizzadnunk.

— A kremsieri találkozás. Ferencz József király tegnap megtekintette az orosz-zárai vendégek részére berendezett lakosztályokat. Korán reggel király ő felsége, Rzsó trónörökös és Károly Lajos főherceg kikocsiztak, hogy megtekintsek a Sándor orosz czár nevet viselő ezredlegényeségből kirendelt disz-századot, mely Kotojednél állítottat föl. Tizenegy óraker király ő felsége és a trónörökös kocsin a vendégek elé mentek.

A z o r o s z u r a l k o d ó p á r, a nagy hercegek és kisereteik pontban 12 óraker érkeztek ide. Uralkodó-parunk vendégeiket ő Felseje a királyné és Károly Lajos főherceget itt a pályaudvaron üdvözölték a legszívelyesebb módon. Erzsébet királyné kétszer megcsókolta a czárnet és az orosz uralkodó kezét csókolt a királyneak, ki ezután Mária Pawlowna főhercegnőnek mindket arczat megcsókolta. Az orosz czár királyunkkal együtt és Rudolf trónörökösrel végighaladt a III. Sándor czár nevével nevezett 61. sz. gyalogezredből alkotott diszörseg előtt.

Rudolf trónörökös visszatérve Hulleindba tett rövid utjaró, csak ekkor nyert időt anyajához, a királynehoz sietni, kit megölelt, megcsókolt. A nagyhercegek és Károly Lajos főherceg kölcsönös bemutatása után, az utolsó Viadimir nagyherceggel ölekezett és üdvözölte a czár ket fiat. — A czár, Viadimir nagyherceg és a trónörökös nagyherceg osztrák-magyar tabornoki egyenruhát viseltek a Szt.-Iszivan rend nagykeresztjével. A felséges vendégek az a la Daumont hármasával befogott fogatokba a kastélyba hajtaták, míg a kíséret a városu keresztül vette utját.

N o s ? !

Kell-e még bizonyíték? Szükséges-e magyaraznunk, hogy megszallott tartomány vagyunk? Szükséges-e még most is figyelemzetni a nemzetet, hogy nem ura onmagának. Kell-e bizonyítanunk, hogy az alkotmány természeté nem egyeztethető össze a legio és a pretorianusok intézményeivel?

A kaposvari esemény ismét egy szem abból a lauczból, amelynel fogva megvagyunk kötözve, mint a bitangoló kutjak. A legio emberei emitt leszúrnak egy kereskedőt, amott balatara vernek egy elaggott terít, masutt rongynak nevezik üzemti jelvényünket — és a magyar államnak nincsen anyvi hatalma, hogy megbüntesse a gonoszterveket. Kibárgast követ el egy tabornok cselédsége; megidezik őket — nem jelennek meg; megbüntetik — nem tudják vegrehajtani a büntetést, mert ok a legiohoz tartoznak. Még akkor is túrheterlen volna ez, ha katonánk zsoldosok volnaunk, s a császár zsebéből huznák a fizetést. De mi tartjuk őket, mi elmelezzük, mi ruházuk, mi adunk nekik hajleket. És mégis csak tölük függ, hogy kikergessenek saját hazaukból!

A jogtalanságunk, a törvénytiprásnak, erőszakunk, brutaritásunk és gyilkosságunk egész sorozata tölük emlektükbe; de valamennyi között legtanulságosabb a kaposvari eset. Foglalkozzunk hát vele.

Két becsipett katonatiszt rossz szemmel nézte, hogy egy magyar társaság „Mégis hunczult a német” mellett mulat, és kardot kezdnel van; odaszólták, a vitézekedőket lefegyverezik. Ez nagy baj volt a hadfakra nézve. Oda a tekintély, oda a karakter, oda a becsület — ha nincsen kard. Mert tekintélyük, karakterük, becsületük egy darab vasból áll. Rimánkodni kezdenek tehát. A czivibizás megszánja őket s visszadátja kardjaikat. — A hadakozó felek kiegyenlültek egymás között az ügyet s kölcsönös halgaltást ígérnek.

Mégis pletyka lett belőle.

Az ezredes kihalgatja a tiszteket s azok vallottak tetszés és beátás szerint. Az ezre-

des dühbe jön, rohan a polgármesterhez és példás elégtéteit ker, mert különben: „es wird Alles losgehen”, mert: „sie wissen, dass die Macht in meinem Hauden ist!”

Tehet — egyoldalu információra „es wird Alles losgehen!” És lett legyen az az információ akármilyen természetű, lettek legyen a tisztek ártatlanok, mint a bárány és makula nélkül valók, mint a szent szűz — túrheter-e az, hogy egy fölfegyverezett ember fenyegetőleg lépjen föl valamelyik közhatalmú polgármesternek minőségében jelenjek meg ott, hol csak mint kérelmes és panaszos jelenhetik meg?

A polgármester megörizte hideg verét és nem dobatta ki az ajtón ezt a Szakramentovichot. Azt felelte, hogy majd valaszolni fog este.

Ezalatt táviratozott a belügyminiszternek és összehívta a rendkivüli közgyűlést. A miniszter szintén sürgönyileg vizsgálatot és orvoslást íger; a közgyűlés pedig védelméről kezd gondoskodni a legkomolyabban. Elhatározza a polgármester rögtoni föllállítását és megkeresi az ali-pánt, hogy intézkedik a honvédelparancsnokságnak a bekes polgarok megvédelmezésére, miután erre a kaposvari panaurok nem lennének elegendők.

E határozatok közöltettek az ezredessel s így aztán az „es wird Alles losgehen”-ből az lett, hogy a vitéz egy szokásos és jól ismert flankenbewegunggal Budára száadt Edelsheim Gyulaihoz a déli vaspalya első osztályu kupéjében — félmaszodosztályu jeggyel. Nem különben a polgármester is Budára ment Tisza Kálmán miniszterelnökhöz.

Most már foly a vegyes bizottság vizsgálata. Persze ezt az ügyet is nagyon vizsgálják, mint a többit, melyek az első pillanatban fölháborítottak az országot, hogy az utolsó pillanatban efilevede legyenek. A katonaságnak mindig igaza volt most is az lesz. Mert hát „di Macht ist in meinem Hauden!”

Am, semmi kedvük sincs ahöz, hogy a t. cz. kormánypartnak elegendjük ezen eset tanuságát és konzekvenciáját.

Két forduló pontja van e botrányos eseménynek. Egyik az, midőn az ezredes hatalmára hivatkozott és czudarul fenyegetőzött a hatósági iródban. A másik az, midőn az ezredes kézbe z vette a kaposvari közgyűlés határozatát.

Miudék jelenet alkalmas volt arra, hogy végzetesen legyen, mert mind a két esetben egyetlen hajszalon függött Magyarország közbekeje. Igenis, közbekeje.

Nem rémeket látok, hanem logikát!

Mi történik, ha a polgármester minden teketoria nélkül letartóztatja a dühbőg ezredet s megkötözve küldi föl Budára; vagy ha szimpliciter kidobja az ajtón ezt a durva és fenyegetőző officzert?

Kétségkivül megütik a kaszárnyában a lármadobot, kirukoltatják az ezredet, megröhanják a városházát s a mig a szuronyra tüzik azt a néhány hivatalnokot és pandurit, azazt Kapovár polgársága — ha csak van egy körömcseppnyi vér az ereiben — elorlaszolja a városházához vezető utcákat, megszálja az úresen hagyott kaszárnyát, fölszereli magát a fegyvertarban s becsületre tanítja a vitézhő hadsereget.

Talán házak romboltattak volna össze, talán utcák porzódtettek volna hamuvá, talán egy elpusztult város úszkei és vertőcsái hirdetnek ma, hogy Magyarország fölött két uralkodik különböző fölfogással, különböző törvényekkel és különböző hatáskörrel. Az országgyűlés post festa hetekig tanácskoznék aztán afölött, hogy minő visszás helyzet az, midőn egy országban két állam van: a katonai és polgári; két becsület: a katonai és polgári; két kodex: a katonai és polgári; két kötelesség, két erzület és két czél. Midőn egy országot két részre szakítanak: a dolgozóakra és a fogyasztókra; az engedelmekedőkre és a parancsolókra; a védtelenekre és a fegyveresekre!

Végre is Tisza Kálmán ismételné azt, amit a bosnyák vitanal 1882-ben mondott s amiért a parlament nem helyezte vád alá, hogy „éppen az, hogy hazánkban ekként beszélhetnek ezen intézményről, éppen ez bizonyítja, hogy a hadsereg nem viseltetik iránynyukban ellenséges indulattal” Soha senki sem bizonyította be ennél jobban a helyzet visszáságát, a hadsereg abszolút és minden percében elvadhható hatalmát. És a Tisza beszéde után a ház nspirendre térte. A kaposvari árak pedig majd csak felönének s uj házakat építenének, ha — közgyámok, elnökök, pénztárnok és ellenörök ezen közben el nem sikkasztják pénzüket.

Szerencsére a polgármester hidegvére megmentette a várost a katasztrófától.

Es mi történik a másik esetben, ha Szakramentovich ur el nem szalad Budára, hanem

foganatosítani kezdi fenyegetését — „es-wird alles losgehen?“

Az ezredes fegyverbe hívja katonáit; a civilhatóság fegyverbe szólítja a polgárokat.

Az első esetben csak Kaposvár polgársága és egy cs. kir. ezred van provokálva. A második esetben már két rendszer lép sorompóba két hadsereggel.

Országgyűzők, kik támogatják a trónust; udvaroncok, kik pihentek annak árnyékában; törvényhozók, kik felelősök vagyok a szabadságot és kormányfőiak, kik felelősök vagyok a rendért — és ti, Magyarország összes polgársága, kiknek érdekében áll a béke, hogy dolgozhassatok: feleljetek önmagatoknak, helyesen van-e ez így? Főntartókatok-e a közös hadsereg intézményét a mai szervezetben? Kitehetjük-e magunkat annak az eshetőségnek, hogy két részeg katonatiszt henczege megrázza a köznyugalom és földjülni az ország békejét?

Mindket fél a maga hatalmi szférájában járt el. Mindket fél a maga jogainak öntudatlan fenyegetőzött. És ha az ezredes mikitet, farián, szavának áll; az alispán csakugyan kénytelen lett volna az ártatlanul megtámadott polgárság védelmére a honvédség kivonulása iránt az intézkedéseket megtenni.

Epen ezért nem szűnnek meg a halotti predikációra hivatkozni: „Látjátok feleim szemetekkel mik vagyunk? Csupa por és hamu vagyunk!“

Debreczeniek Budapest.

Negy feladat a tudósítónak, akkor, midőn egy kiránduló társasággal együtt tölti az időt, magának meg arra is időt szánnia, hogy a kirándulás részleteit a hírlapok részére leírja. Ha tehát a tudósítás nem foglalja magában mindazt, amit például nyugodt percekben leírni lehetne, a feladat nehezségeinek kell tulajdonítani.

Azon szíves fogadtatásról, melyben a debreczeniek Budapestben részvételük, már tudomásunk van az otthon maradt debreczeniek; következnek a program második és harmadik napjának története, melyet a következőkben eseteleket. Hétfőn reggel 10 órakor a Panonia kávéházban volt a gyülekezés.

A »DEBRECZEN« TARCZAJA.

HULLÓ LOMBOK.

A hulló lombok zörejét Ha ősz éjen hallgatód: Eszedbe jutnak róla a Gyorsan letűnő szép napok!

Alig hogy eljött a tavasz. Felváltá őt a forró nyár, A letarolt vidék felett Most már az ősz szellője jár!

Elted tavasza és nyara Szjűtőn ny gyorsan elrepül, Megöszünnek szögfurteid. Rájok a télnek hava ül!

Mulandóság a földi sors! Virágy gyorsan hullnak szét... Bus érzelemmel hallgatód A hulló lombok zörejét!..

Kösa Barna.

Magyar költő német neje.

— Történeti beszéj. — Itta: Könyves Tóth Kalmán.

Két vetélytárs. (Folytatás.)

A minieztért e hallatlan vakmerőség meglepte, eles elméje a háttér mögé pillantott s most még inkább elhatározta, hogy Gabriella kedveltjének pártját fogja. Meglehet, nagy uris szeszély volt, de elég az, hogy Gränzenstein

zött meg mindent a nála sajátos rokonszenves előadásával; a kirándulók a legnagyobb élvezettel hallgatták a szakszerű magyarázatot, s úgy a raktárak czélszerű berendezése, mint a termények okszerű kezelése iránt kiváló érdeklődést tanúsítottak.

A látogatás másfél óráig tartott, s fél 12 órakor bucsút vettünk az érdekes helytől, a midőn a polgármester ur szívesen köszönetet mondott az igazgatónak a kirándulók nevében.

Az előrehaladt idő dacára, a kirándulók ismét társaskocsikra ülve közvágóhidat tekintették meg. Itt az igazgatóság szintén várt bennünket, s kellő számu kalauzok bocsátatván rendelkezésünkre, megszemléltek az összes helyiséget, s bántuk a nagyszerű tisztaságot, mely itt uralkodik, továbbá azt a gyors műtétet, mely az állatok lementszetek. A közvágóhidról a kirándulók egyenesen a kiállításba hajtottak, s a Dreher vendéglőjében etkeztek.

Délután folytatólagosan megtekintettük a kiállítást. A kiállításról már annyi mindent összeirunk, hogy csak ismétlésbe bocsátkoznánk, ha azt újból kezdeni akarnánk. De nem is ez a feladatunk.

Következett a program legnevezetesebb és egyzersiműd legérdekesebb pontja, a debreczeni dalárda hangversenye, mely hétfőn délután 6 órakor vette kezdetét. A hangversenyterem zsúfolásig megtelt; de hát nem az anyagi az, mire a debreczeni dalárda súlyt fektetett, hanem az az erkölcsi siker, melyet ezen első budapesti fellépése által tenyiegy kivívott. A hangverseny minden egyes részletét riadó tapsal fogadta a budapesti közönség, viszonzással ritka művelzelet. Mint a színészekre, el lehet mondani ezekre a fiukra is, hogy „megállíták helyöket.“ Hitelessy Lajos karmester az érdem, s nagyreszben osztályrésze a nyilvánított elismerésnek. Megjegyzem, hogy a kiállítási igazgatóság, mely a zenetermet díj nélkül engedte át a debreczenieknek, a hangversenyen szintén képviselve volt, s legnagyobb megelégedésének adott kifejezést.

A hangverseny után Dreher vendéglőjében gyűltünk össze vacsorára, hol a budapesti közönség is nagy számmal jelen volt s Rác debreczeni zenekara műkölt. Természetes, hogy csakhamar kitűnő kedv keletkezett, s a villanylámpák fantasztikus fénye mellett felhangzott daláránk sikkorol a dal, melyet lelkesedéssel hallgattak és megtapsolt az egész közönség.

A dal megszüntével egyszer csak csend keletkezik; egy igénytelen külsejű férfi emelkedik fel, s beszélni kezd — versben. Hat ki lehetett ez más, mint a mi barátunk és ösmezősünk Kerekes, a rim-kiráy. A publikum a szokatlan jelenet kezdetben közönyt hallgatta, később azonban c ödálta a kis férfúnak ritka zemialitását. Csak úgy foyrak a rimek heőle, s minthogy épen Lajos esteje volt, megemlekezett igen szépen Kossuth Lajosról is, így fejzevén be rigmusát:

„Azért legyen hát a társaság zajos, Szívből kiáltok hogy, éljen Kossuth Lajos!“

A harmadik rapon délelőtt 10 órakor meglátogattuk a technologiai iparmuzeumot. Az igazgató távollétében Straub Sándor muzeumi ő fogadta a társaságot, s magyarázta a termekben elhelyezett valódi iparmű remekeket. A kirándulók kedveert az összes gépeket működésbe hozták, s igen tanulságos dolgokról vettek tudomást különösen iparosaink, kiket e dolgok leginkább érdekeltek. Innen a polgármester ur vezetése alatt a Margitszigetre rándultunk délelőtt 11 órakor; a kirándulók ekkor már mintegy 300-ra gyűltek. A „Debreczen“ nevű hajó szállított ben-

hosszu orral távozott ő kegyelmességétől. De azért nem volt leveve, mert haza menet két-szer is ismétlé:

— Szerencse, hogy csak a másolatot kézbesítém Thugutnak. Látom, hogy rossz uton járok es rossz uton jár a kormány is, mihelyt első miniszr érdek érzékeny szíve van

Gränzenstein tudta, hogy Bacsnányi Bécsből eltávozott s föltette magában, hogy minisztere példáját ő is követi. Igyekszik elhitetni magával, hogy van szíve s jóvá teszi azt a hibát, melyet Gabriella ellen elkövetett. Gyakran látta már a szép nőt, — hiszen egész Bécs ismerte s tisztelte, sőt maga Thugut sem hunyt szemet a költőnő érdemei elől. Az eles-látásu rendőr eddig egy okoskodott, hogy a házasság akadályozná emelkedését pályájan. Most más nézetre tért s így formulázta elvét: a nő akadályoz emelkedésünkben, de az okos és ügyes nő segítségével mellét biztosabb az emelkedés.

A mint ezen elvet megállapította, mindjárt szakított nőtlenségi fogadalmával. A számtiszt, mint említették, gazdag ember hírében állott, behizelgő modora az idősebi nők kegyét ki is vivta s nem egy mama gondolt titokban arra, hogy milyszerecses lenne leánya, ha a gazdag számtiszt boldogítaná kezével. Gränzenstein ezt is jól tudta s ez hizelgett húságának, de még eddig nem bírtak halóba keríteni. Nagy ember akart lenni s a negyságnak első alapkövéül szívet temette el. Azt hitte, hogy az eltemetett kincset ismét birtokába keritheti és czelejához kepest fölhasználhatja.

Most ismét vissza kell térnünk Baumberg udvari titkár házába.

A mily szabadelvű s fölvilágosodott elméjű volt maga az udvari titkár, ki Bacsnányiban az embert, költőt és jellemet becsülte: epoly korlátozott s feunhéjazó volt neje: Rodius

Krisztina, ki Bacsnányiban csak egy szegény fiút látott, arra sem méltot, hogy házukhoz járjon. Ehez járult a magyarok iránti ellen-szereve. Nem jó szemmel nezte tehát a fejlődő viszonyt s gyöngeséggel vádola leányát és férj-ját, hogy narát s családját ilyen ember által, a kinek sem neve, sem vagyon, hirbe hozták. De minden ellenszegülese hajótörést szenvedett a szerelem határozottságán s az udvari tanácsos szilárd ereyén; akarva nem akarva, Krisztina asszonyunk megkellett nyugodni a dologba.

Bacsnányi távozása után két nappal Baumberg ur rossz kedvűen tért háza hivatálából. Leánya rögtön észrevette lehangozottságát s nyaka köre fonván karjait, hizelgő hangon kérde: — Mi bajod, atyuskam? Talán sokáig kerestél valami okmányt a levéltárban? Szeret-nem, ha lemondnál a levéltári igazgatóságról; szemedet is rontod s kedelyed is gyakran elkomorul.

— Nem, édes Gabriellám, most más miatt aggodom, — viszonzza az öreg ur, félre simitya leánya göndör türteit. Igen kellemetlen helyzetbe jutottam; előttem nincs titkom. Anyád vagyonára, tudod köicsönt vettük fel még regebben s most e kötelezvényt Abeles tőzseről valami Gränzenstein számtiszt váltotta magáto-gat; ha kéri találya pénzét, igen nagy za-varba jönnék.

— Majd megkérjük azt a jó urat s ha kívánja, verset is írok hozzá, — szolt nevetve, de azért könybelábadt szemmel Gabriella. — Ha van szíve, várni fog, tudnia kell, hogy most a forradalmi zavargások óta a pénzérték nagyon csökkent. Csak bízd rám, atyám, Gabriella is tud politikus lenni.

nünket, s 12 órakor érkezünk a szigetre, hol a főhercegi felügyelőség részéről a legrokonszenvesebb fogadtatásban részesültünk. Kitűnő ebéd várt itt bennünket, melynek folyama alatt sikerült toaszok mondatnak, majd pedig ebéd után a felügyelő ur kalauzolása mellett a sziget nevezetességeit, a páratlan rózsatelepet, a gyönyörű ültvényeket, a fürdőt, a vízesebő stb. tekintettük, s azután e kis paradicsomból bucsút véve, s megköszönve a fogadtatást, délután 5 órakor visszatértünk Budapestre.

Ily kellemesen töltik a debreczeniek a napokat Budapestben.

Holnap reggel 7 órakor indulunk az „Albrecht“ nevű külön hajón Vácra, Visegrádra és Nagy-Marocra: ebben a kirándulásban kétszáz debreczeni veszen részt, de csatlakoztak hozzánk budapesti ösmerősök is. Erről majd holnap.

Grünwald József

Egyházkerületi közgyűlés.

III-k nap.

Debreczen, aug 26.

A tegnap délután tartott közgyűlés alkalmával a Fráter Gedeon-féle alapítvány titkos szavazással 27 szavazattal 15 ellen Fráter Béla érseyményi lakos hasonnevű fia, Fráter Béla VI. o. tanuló vétett fel. Az Adaházi-Szilágyi intézetben 3 hely üresedett meg s e helyekre Paksy Ferencz, Nagykereki Kerekes Zsigmond és Szegedi István vétettek fel.

A segélyegyleti közgyűlésen segélyegyleti elnökönek megválasztott Vályi János, választmányi tagokul pedig: Szabó János, Kiss Áron, gr. Degeufeld József, Ritóók Zsigmond, Némethy Lajos, Fráter Imre, Balogh Ferencz, jegyzőnek: Kovács Sándor.

A mai közgyűlés délelőtt 9 órakor kezdődött, a tagok kezdetben kevesebb számmal voltak jelen, mint tegnap és tegnapelőtt, de később megtelt a terem. Jegyzőkönyv felolvastatván, pár észrevétel után hitelesítették.

Tóth Sámuel az elnökség nevében jeleni, hogy d. u. 5 órakor egyházkerületi birósági gyűlés fog tartatni, melyre a biróság tagjai meghívattak. Felolvassa a szatmári egyházmegye átiratát, melyben arról tudósítják a közgyűlést, hogy Kiss Áron esperes 25 éves esperesi jubileuma szept. 15-en tartatik. Az elnökség, Vályi János, gr. Degeufeld József, Tóth Sámuel, Lukács Odón, Segesváry József kérték fel, hogy vegyenek részt a jubileumban.

Felolvastatik az 1884-ik évi aug. egyházkerületi közgyűlés által elhatározott tanarválasztási módozat iránt küldött bizottság jelentése, mely jelentés főbb pontjai a következők: Minden egyes tanarválasztás a püspök és főgondnok előlelete alatt oly 16 tagu küldöttség által eszközöltessek, mely küldöttségbe 8 tagot titkos szavazat után válasszon a debreczeni egyház presbyteriuma, 8-at pedig az egyházkerület. Minden pályázatra 5 egyen jelölendő, de ha ennyi pályázó nem lenne, 3 is jelölhető. — Felolvastattak a külön vélemény is.

A felolvasott jelentés első pontjához hozzászólt a gróf Ráday Gedeon, ki a jelen választási módot sem a kor, sem az igazság követelményeivel megegyezőnek nem tartja, s azt hiszi, hogy a jövő meghozandja azt, hogy a jog a felelősséggel egy kézben legyen. Szívesen fogadna el oly indítványt, mely az 1822-iki convent alapján állna. Tóth Sámuel erre megjegyzi, hogy az indítvány az 1822-iki convent alapján áll. Kiss Albert elvi fejtegetésekbe bocsátkozni nem akar, hanem azért szólalt fel, mert gróf

Ráday oly kitéltet használt, melyet szó nélkül nem hallgathat el. E kitéltet az: „a legfőbb egyházi hatóságnak, az egyházkerületnek oly jog adatik, mint a legutolsó hatóságnak.“ Ez nem áll, mert az egyházkerület felett van meg magasabb hatóság, a debreczeni egyház pedig nem mondható „legutolsó“ hatóságnak. Gróf Ráday Gedeon szavainak félreértése miatt kért szót s magyarázatában Kiss Albert megnyugszik. Hozzá szólottak még a kérdéshez Ritóók Zsigmond, Solitéss László, mire az 1-ső pont elfogadtatott.

A 2-ik ponthoz hozzászólt Dr. Tiszai István, ki kandidáló bizottságra szeretné biztatni a kandidációt, sem mint közgyűlésileg tárgyalni. Kiss Albert szerint ez esetben az egyházkerületi közgyűlés tagjai régi jogaitól fosztatnának meg. Gr. Degeufeld József az eredeti módozist ajánlja s főtiszt. Revész Balint püspök hozzászólása után a 2-ik pont is elfogadtatott.

A 3-ik pont vita nélkül elfogaltatik. A 4-ik pontra nézve külön vélemény adatott be. Ritóók Zsigmond előtt mindket indítvány complicitnak tetszik, mert lehetnek esetek, — hogy 3 pályázó nincs, a 2 pályázó valamelyikében meglehetne nyugodni és mégis — az indítvány értelmében elhasználandó volna a választás. A jogot az új pályázat hirdetésére meg kellene adni az egyházkerületnek, de nem kellene azt kötelességévé tenni, Balogh Ferencz csatlakozik az előtte szóló nézetéhez. Kiss Albert hosszabbban indokolja a különvélemény czelszerűségét. Azon indítvány, hogy ne kötelességévé tétessék az egyházkerületre nézve az új pályázat hirdetése, hanem jogviscva legyen erre, kiforgatná a javaslatot eredeti intencziójából. Dr. Tiszai István az tartja, hogy mindig az iskola ügynek van határyára az, ha valami fontosab tanári tanszék hosszabb ideig betöltetlen marad, s a Ritóók Zs. indítványához csatlakozik. Főtiszt. Revész B. után gr. Degeufeld József, mint a bizottság egyik tagja magyarázolg szót hozza a kérdéshez. A maga részéről hozzájárul a Ritóók Zs. indítványához. Thaly Kálmán azt tapasztalta, hogy a pályázati rendszer elvben fenntartatik, de a gyakorlatban kivetelek történnek, melyek a chablonok hoz ragaszkodni nem jó, — legczelszerűbbnek tartja azon véleményt, hogy ha az első pályázatra keves pályázó jelentkezik, az egyházkerület feljogosított a pályázók számát más uton is betölteni.

Szel Kálmán gyakorlati szempontból szól a kérdéshez, s nem hajlandó a külön véleményét elfogadni, hanem az eredeti indítványt Ritóók módozatisával fogadja el. Várady Gabort a tapasztalás arra tanította, hogy az újabb időben, mióta a pályázat bejött, nem nyertünk mindig olyan eroket, a miöket öhajtottunk, — míg ha az illetők felszólítottak volna, valószínűleg pályáztak volna. Csatlakozik a Ritóók indítványához. S a p. Samuel szerint a különvélemény föntencziója nem ellenkezik a Ritóók indítványával. Könyves Tóth Kálmán: a különvéleménynek kettős, még pedig magasztos intencziója van, egyik a pályázati rendszer fenntartása, másik pedig az, hogy a főiskolai jeles növendékeknek mód nyujtassék arra nézve, hogy egykor a főiskola díszel lehessenek. Hozzá járul azon módon a külön véleményhez, a mint azt Sági S. kifejtette. Gróf Ráday Gedeon, Lengyel Imre s Revész Balint felszólalásai után felolvastatik a 4-ik pont a Ritóók Zs. véleménye szerint, melyet beszédevel indokol. Kijelenti, hogy indítványával elvi ellentétben nincs az, hogy az egyházkerületnek joga legyen valakit meghívni, vagy a pályázók közé felvenni. Balogh Ferencz a külön véleményhez szól.

hírek szarmyalnak. Nem tudják, honnan szerezte gazdagságát.

Egyik az mondja, hogy bankócsináló volt, másik, hogy egy emigrans francia családott lopott meg s azt is rebesztik, hogy a titkos rendőrséguel van alkalmazva. Ezt az öreg ur halkan sugta leánya fülebe, nehogy valaki meghallja.

— Brr! borzasztó! — sikoltott föl Gabriella, — s ez ember kezében van kötelezvényünk! Mindegy, erős leszek s leküzdöm az undort, miként az orvos, ha tanulmányai végett hullat bonczolni kénytelen.

Mig az apa s leánya remegve várták a számtiszt érkezését, Baumbergne reménykedve nézett a látogatás ele. Kénszerite Gabriellát, hogy legszebb öltönyt vegye magára, az anyák rendszeren számítanak s Baumbergné mindig számított, valahányszor nőden ember lépett be hazuk küszöbére! E számtásban soaszor csatlakozott, de azért Gabriellát okolta; az ő hidegsége volt az a szirt, melyről legszebb számításai visszaverődtek. És mikor eszebe sem jutott számtatni, Gabriella akkor számított. Gabriella jelleme merőben elientetes volt anyjaeal s így történt, hogy számtásai nem egyeztek. A mama vagyont, rangot szótt terveibe, leánya rokonszenves sziv után vagyott. És az anya, bár tudta, hogy leánya Bacsnányi iránt különös hajlammal viseltetik, még sem mondott le számtásairól. Innen volt, hogy nem osztá férje s leánya aggodalmát, sőt némi örömmel várta a lepre kerülő madarat.

Délutáni négy órakor fogat állott meg Baumbergék háza előtt s a fényes hiutóbi csakugyan régi ismerősünk lépett ki. Kiváló izléssel volt öltözve. Könnyden s urias magatartással haladt fel a lépcsőn s midőn az inas bejelentette, mintha régi jó barát volna,

Főis egy szak... zetu s a... outhetek... menyie a... theologiai... pályázat... rap alá ne... rezeuü f... rait előre... választotta... nyert a 10... nosen a t... ből — na... a külön... kerdest: ... kesztett... tatk-e a... seuen? Ne... Zs. módoz... bialt mó... gel. A ta... szekre 3... reucz es... zattol viss... nitoképed... epen azon... dettetett... segednari... rovid etit... matt nem... természetü... pályázó... tekesnek... gyelmebe... nyöseben... nak felolva... reucz, a f... 3 pályázó... s a töl is... sege nagy... apota meg... váyozza, ... júdor apris... Fodor Fer... zetes 800... J o o Isvan... Balogh F... elhasznált... tetett 1000... A Kiss... dett jogak... lyáztak: Dr... P a p a y l... jeczen akad... ügyved Del... er. valásu... kalmán, D... jogtanár; —... ad kifjezet... jes terlik... z o n i L... nari működ... lembe veed... manyok t u... Dr. Zsigmond... Imre, 4-ik... pályázatra... kosi Kálmán... ban — hany... tartják kepe... Dr. K o... Ferencz ker... Kovacs Pal... Ferencz P a... otthosias fes... urat s család... Gränzenstein... Gaoriella g... az anya himn... elvregre meg... lenevült sz... vetemedett, h... vonja s közs... s a bakteze... rjuet. Krisztina... volt búlvé... latta, ugyana... rögtön roszt... távozott. Gabriella... retlen. Azon a... oly szerencse... laott megám... kezében nem... jelenet, sőt me... eszköziöje lön... vezett, mintha... lyet tett, isme... embert, kitöl... Gabriella... meretlen ferfi... borotvált arc... ajkán s az a... futotta tagjai... hogy a számt... szueu; y; a gy... tudta, hogy T... teszt barango... hová. Bacsnány... riellával, a mi... hatná. Midőn... föismerte s a... hozta az esem... szívet, remeg... önmagánál job... kell tudnia Gr... ember csakugy... vesze van, ak...

ÉN CSILLAG ANNA

óriási hosszú Loreley hajammal mely az általam feltalált hajnövesztőkenőcsnek 14 hónapon keresztül való használatát után 185 cm. hosszúságot ért el és oly sűrűn rőt, hogy sulya miatt csaknem három fontnyit kellett kivágni. Ezen hajnövesztőkenőcs az orvosi tudomány legnevezetesebb szakembereitől elemzve és nemcsak tejszerű ártalmatlannak, hanem kitűnő minőségűnek találtatott. E ömödítja a hajnövesztést, erősíti a hajtűszőrt és a legbiztosabb ellenszer a hajkihullás ellen, valamint kitűnő hatású a kopaszodás, ritka bajusz és szakál ellen.

Alázattal
Csillag Anna.

Széküldések a világ minden részébe az összeg előzetes beküldése vagy utánvét mellett

Csillag és társa Budapest, Király-utca 26.

Ára köcsögönként 50 kr., 1 frt., 2 frt. használati utasítással együtt. Kapható Debreczenben: Dr. Rothschnek V. Emil gyógyszerárában, Czegléd-utca, az „arany egyszaru”-hoz.

ANNA CSILLAG

Szép választékban található

arany, ezüst láncok,
melltűk és fülbevalók.

Köves és karika
GYŰRŰK,
férfi és női
medaillonok.

Ezüst evőeszközök
egy és több személyre

Gyümölcs tálak.
kenyér kosarak
stb. stb.

Szöllősi György

ékszerész
Debreczenben

Kistemplom Bazár 7-ik szám alatt ajánlja jól berendezett

arany, ezüst, ékszer és óra raktárát,
különösen
saját készítésű legújabb divatu drágaköve s a nélküli ékszereket.

Férfi és női legkisebb szerkezeti genfi arany, ezüst remontoir óráit.

Nemkülönben:
minden e szakmába tartozó cikketek jótallal mellett

a legolcsóbb árakban.

Elvállalok minden nemű
ékszerművek készítését,
régii divatu ékszerek átalakítását.

Egyszerű és diszes
monogramok véstését vagy készítését.

Mindenemű
javitásokat gyorsan s legolcsóbban teljesítek.

Schreiber J. és unokaöccseai

üvegyárosok

Budapesten, Váci-utca 18. sz. (a félemeleten.)

Egyedüli készítői a cs. k. szabadalmu TEJ-ÓVÓNAK.

A tej felvigyázat nélkül forralható!

A tej kifutása már lehetetlen!

TEJÓVÓ (szabadalmazott).

Elkerülhetlen minden háztartásra néve!

Elégé ismeretes dolog, hogy mily kellemetlen főzés közben a tej kifutása. Egy pillanatnyi vigyázatlanság elég arra, hogy a forrasban levő tej az edényből kiomolva, a kályhára szorjjon, s ez által toltotte visszatartó sz. got áraszon szét, s kellemetlenül betöltse a konyhát, sőt a szobákat is. A cs. kir. szabadalmu tej-óvó ezen bajon tökéletesen segít. Bármily alaku edényre alkalmazható, s egy ily készülékkel felszerelt edényben a tej bármely hőfok mellett is, minden felügyelet nélkül forralható, anélkül, hogy valaha kifutna vagy odasülne. Egy másik előnye a tej-óvónak az is, hogy éppen oly könnyen tisztítható, mint minden más üvegedény. De nemcsak a tej forralásánál, hanem minden más folyadék gyors hevítésénél, a hol tartani lehet a sültas illetve a tulomléstől — ezen tej-óvó sikeresen alkalmazható. A forraló-edény alakja egészen melegek, csak az kívánatik meg, hogy a tej-óvó also szelei és az edény talai között legalább 3-4 centiméter szabadter legyen. Hogy különböző nagyságu edényekre alkalmazhatók legyenek, a következő számú tej-óvók találhatók:

0	számu 1 liternél kisebb tartalmu edényekre darabja	18 kr.
1	1 és 1 1/2 liter	22 "
2	2 " 3 "	30 "
3	3 " 4 " 5 "	40 "
4	4 " 5 " 6 " 7 "	50 "
5	5 " 6 " 7 " 8 "	60 "
6	6 " 7 " 8 "	70 "

Saját termésű ÉRMELLÉKI HEGYIBOR

a legtisztábban kezelve
üvegenként, és ugyiszintén hordószámra.

1 literes üveg, üveg nélkül	— frt 24 kr.
1/2 " " "	— " 12 "
Hordószámra 100 liter	16 " — "

Az üres üvegek 10-5 krajczárért váltatnak vissza.

Rickl József Zelmos.

Debreczenben.

Csódalatti kiárulás.

Vagyonbukott Mayer M. csódtömegehez leltározott árúknak kiárulása a debreczeni királyi törvényszék, mint csódbíróság és az ideiglenes választmány által megengedtetvén: tisztelettel értesitem a közönséget, hogy a csódtömeghez leltározott nagymennyiségű férfi, női és gyermek cipők, férfi és gyermek csizmák Mayer M. üzlethelyiségében (piacz-utca Sinay-fele ház, a Hungária mellett) folyó évi augusztus 27-től kezdve a lehető legjutányosabb áron azonnali készpénz fizetés mellett kiárultatnak.

SZABÓ ANTAL,
tömegváltó.

KITÜNTETÉS
SZEGERD
érdeméremmel
1876.

KÖNYV- és KÖNYOMDAI-MUNKÁK FELVÁLLALTATNAK.

KUTASI IMRE

KÖNYV- és KÖNYOMDÁJA

DEBRECZEN, Főpiacz. Sz. NAGY KÁROLY ház.

Ajánlja magát mindenféle

KÖNYV- és KÖNYOMDAI-MUNKÁK

gyors és pontos elkészítésére; elvállal:

tankönyveket, hírlapokat és folyóiratokat minden nyelven, ét- bor- és árlapokat;

diszmuveket arany- ezüst és színnyomatban; a törvénykezéshez megkivántató

ROVATOZOTT IVEKET;

disznes egybekelési- és látogató-jegyeket.

Szóval a nyomdászati köréhez tartozó megrendelések gyorsan és hiba nélkül, a legjutányosabb árban eszközöltetnek.

A papir gyári árban számítatik

HIRDETÉSEKET a kiadásomban hetenkint ötször megjelenő **DEBRECZEN** cz. hírlapban a legolcsóbban számítva közzé teszek.

KUTASI IMRE.
könyv- és könyvmda-tulajdonos.

DEBRECZENBEN, FŐPIACZ, SZ. NAGY KÁROLY ház.

KITÜNTETÉS
SZÉKES-
FEHÉRVÁR
ezüstérem 1879.

KITÜNTETÉS LONDON

DISZOKLEVÉL 1871-ben.

Előzetes
Helyben és p
Egy év
Fél év
Nyolc év

Egyes szav
A lap szövegét
de a közönség
na földszin, a
bermeste kit

Előzetes
TELEFON K. L
CSÁTHY K. L
Közvetítésben
talán KUTASI
nyomdájában a p
nyan.

A gazd
(M. F.) A
épületek falai
goztatnak a ma
oka az, hogy a
ják a kiállítás.
kormány körök
A kiállítás
mazott hírlapi
alábbiakban ad
szukat. Szüke
tetül, mielőtt a
vizsgálók. A p
következőleg ha
Magyar
ember tudja, ho
rosában — mos
állítás van, ami
pet, it és haszn
gondoskodtak a
sebb vidéki lapo
ról és buzdítsa
a vidékről meg
Különösen
körül. Azokat
nuit, egészséges
első tekintetre
birtokosokat, a
— nagyon gyér
között.

Pedig a kiá
jai, melyek a
leggondosabbak,
sabbak. Az értel
számára annyi be
halmazva, a mi
tartalmával, és ol
tudomány megte
sehl sem tsálha
A ki igazán
ladás iránt, az e
szólván fáradság
mertekben.

Miért nem a
alkalmat, mely ne
kijudja, mikor ter
keben felhasznál
latogatását nem s
hanem tanulását
nem kújutás, ha
tásba nem kíván
kell vinni.

Ha így fogja
egyedül helyes fel
gatasának költsége
luxus kiadások az
hasznos töke-befek
Mert óriási
a kiállítás megtek
Egy pár óra
litásban, vagy a
kában, egyetleneg
köznek megtekin
dánk, mely egy
azon költségeket,
togatására fordít
zöseteg éveken át
Mindazon ez
van a kiállításban
lesz ott. Es ki les
daközöség a nek
haladás vegelt ny
latlanu engedte e
Es hol vannak
dasági egyletek?
van egy. De eddig
eszébe a kiállítás
nyozása céljából
dezni. A csehorszá
initiatójára és re
mező társaság jött
A császlai (szin
egyesület most fár
lás rendezésével,
részt venni. Hason
csehországi galiczi
Csak a magy
mozognak, azok a
a magyar államtól
akarják, hogy tagj
nem akarnak mag
subvenczió sem h
majd a gazdasági
budgetből szubven
marad.

A kiállítás es
tik a vasutak, mel
50%-nyi menetdíj
elősegíti az orszá
mely számukra —
— husz krajczáros
Nem jogos-e a
czára nem látjuk a
gatói közt?

— Belföld. A
let közgyűlésének